

ת"פ 32587/07/18 - מדינת ישראל נגד מחמוד חגאב

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 32587-07-18 מדינת ישראל נ' חגאב(עציר)

לפני
בעניין:

כבוד השופט מרדכי כדורי, סגן הנשיא
מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז
ירושלים

המאשימה

נגד

מחמוד חגאב (עציר) ע"י ב"כ עו"ד פארס
מוסטפא

הנאשם

גזר דין

הרקע:

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) + (ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] תשל"ג - 1973 (להלן: "פקודת הסמים"). הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לעונש.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 1/7/2018 ביקש הנאשם מג'וזיף כתומה (להלן: "כתומה") להסיעו ללוד על מנת לאסוף סם מסוכן, בתמורה לסך של 300 ש"ח. כתומה הסיע ברכבו את הנאשם מירושלים ללוד, כאשר הנאשם ישב במושב שלצדו. לאחר שהגיעו ללוד, הנאשם ירד מהרכב, וחזר אליו לאחר כ-15 דקות. במהלך נסיעתם של השניים חזרה לירושלים, עצרו שוטרים את הרכב לבדיקה. בעת ששוטר רץ לעבר מושב הנאשם והזדהה כשוטר, הנאשם זרק אל מחוץ לרכב שקית ובה שתי שקיות, אשר בכל אחת מהן 60 אריזות נפרדות של הרואין, הדומות בצורתן, ובסה"כ 120 אריזות ובהן 92.724 גרם נטו של הרואין.

תמצית טיעוני הצדדים:

2. המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם נע בין 3 שנות מאסר לבין 6 שנות מאסר, וביקשה להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל למשך 5 שנים, מאסר על תנאי משמעותי ומרתיע וקנס כספי גבוה.

את עמדתה ביחס למתחם הענישה ביססה המאשימה על כמות הסם שהחזיק הנאשם ועל סוגו, שלטענתה הינו בין החמורים שבסמים.

המאשימה זקפה לזכותו של הנאשם את הודאתו, אשר הביאה לחיסכון בזמן שיפוטי. לחובתו של הנאשם זקפה המאשימה את עברו הפלילי, הכולל 25 הרשעות קודמות, בהן עבירות ממין העניין, בגין ריצה תקופות מאסר רבות. המאשימה טענה כי הנאשם יוצא ונכנס מבתי הסוהר בנסיבות דומות, ולמרות זאת הוא אינו מעוניין להשתלב בהליך טיפולי. לעמדתה, העונש המתאים לנאשם מצוי בחלקו העליון של מתחם הענישה לו טענה.

3. ההגנה מצדה טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 חודשי מאסר לבין 20 חודשי מאסר בפועל, וביקשה להטיל על הנאשם עונש מאסר למשך 12 חודשים.

הסנגור הדגיש בטיעוניו כי הנאשם לא ארז את הסמים בעצמו, אלא רכש אותם לאחר שנארזו.

הסנגור ציין כי הנאשם לקח אחריות על מעשיו והביע חרטה. עוד ציין הסנגור כי נסיבות חייו של הנאשם קשות באופן חריג. לעניין זה הפנה לדבריו של הנאשם בפני קצינת המבחן, כי בהיותו בגיל 8 עבר התעללות מינית על ידי אחד השכנים, דבר שהשפיע על התנהלותו ותפקודו בבית הספר. לעמדתו של הסנגור, אירוע בו נחשפת פגיעה מסוג זה על ידי אדם בגילו של הנאשם ומהחברה אליה הוא משתייך, הינו חריג.

הסנגור טען עוד כי הנאשם אינו צורך סמים על מנת לשפר את תחושתו, אלא כמזור ועזרה לבעיותיו הקשות, לנוכח הקשיים האישיים והרגשיים שלו.

ביחס לעברו הפלילי של הנאשם ציין הסנגור, כי מאז ביצע את העבירה האחרונה בשנת 2010 הוא לא הורשע פעם נוספת. לטעמו של הסנגור, הדבר נובע מכך שבנו הבכור של הנאשם נולד בסמוך למועד ביצוע העבירה האחרונה על ידו. מאז שהנאשם התחתן והקים משפחה, הוא מתמודד בצורה נאותה, עובד ומפרנס את משפחתו, תוך שהוא נתמך ברשויות הרווחה.

לסברתה של ההגנה, ניתן ללמוד מהתסקיר על גורמים מפחיתי סיכון. כך, הנאשם פנה מיוזמתו לקבלת טיפול וגמל את עצמו באופן עצמאי, הוא הביע נכונות מילולית לשינוי, דואג למשפחתו ולילדיו והביע תחושת עייפות מאורח חייו.

עוד טען הסנגור כי עונש המאסר שיוטל על הנאשם יפגע בבני משפחתו.

4. הנאשם התנצל על העבירה שביצע, וטען שבשל הפגיעה בו בילדותו הוא לא ניהל את חייו כמו שצריך. לדבריו, במשך זמן רב עבד ותפקד באופן ראוי, אך תמיד חשש שתיגרם לילדיו פגיעה דומה לזו שנגרמה

לו בילדותו.

תסקיר שירות המבחן:

5. שירות המבחן פירט בתסקיר שערך את נסיבותיו האישיות, המשפחתיות, התעסוקתיות והנורמטיביות של הנאשם. קצינת המבחן ציינה שהנאשם תיאר לפניה כי בגיל 8 הוא עבר התעללות מינית על ידי אחד השכנים, דבר שהשפיע על התנהלותו ותפקודו בבית הספר. הוא לא העז לחשוף בפני בני משפחתו את הפגיעה, בשל כך שחש מהאשמות ומתגובות אלימות. בהמשך, הנאשם חבר לדמויות שוליות, החל לעבור על החוק והתמכר לסמים.

שירות המבחן ציין כי לנאשם 25 הרשעות קודמות בעבירות סמים, רכוש, הפרעה לשוטרי ועוד, אותן צבר החל מגיל 15. הוא השתחרר ממאסרו האחרון בשנת 2012. הנאשם החל לצרוך סמים על בסיס יומי עוד בהיותו בן 14, ועבר עבירות גניבה לצורך מימון הסם. בהמשך החל הנאשם לצרוך קוקאין והרואין, ופיתח בהם תלות. על רקע עונשי מאסר חוזרים ונשנים שהוטלו עליו, הוא התקשה לשמור על ניקיון מסמים, על אף ששולב במסגרות טיפוליות וביצע ניסיונות גמילה באופן עצמאי.

הנאשם הביע רצון להשתלב בקהילה טיפולית, אך זאת מתוך רצון להקשבה, הבנה והכוונה, ולא לצורך טיפול בהתמכרות לסמים. לעמדתו, הוא אינו מכור לסמים, באפשרותו להפסיק את השימוש בהם בכוחות עצמו וכך אמנם עשה מאז מעצרו.

עוד ציין שירות המבחן כי הנאשם מקבל אחריות על ביצוע העבירה. לדבריו, העבירה בוצעה על רקע קשרים שוליים ודפוסי שימוש התמכרותיים שלו, כאשר הוא התקשה לאחרונה לשאת באחריות המוטלת עליו כבעל משפחה ומפרנס יחיד.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מבטא קשיים רגשיים נוכח מעצרו, מתמודד עם תחושות אכזבה עצמית וחשש סביב מעמדו ובוחר להציג מידע מגמתי וחלקי בדבר הקשר הטיפולי בו היה מצוי. הוא מבטא עייפות מאורח חייו השולי וההתמכרותי, ומביע רצון מילולי להשתלב בהליך טיפולי. אולם, הוא שולל מצוקה סביב התמכרותו, פונה לדרכי התמודדות בעייתיים, מתקשה בהבעת אמון ואינו נהנה ממערכות תמיכה משמעותיות בחייו.

בשורה התחתונה, שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם, לאחר שמצא אותו לא מתאים למסגרת טיפולית אינטנסיבית.

דין ומסקנות:

6. בתי המשפט חזרו והזכירו כי כל אחת מהחוליות המרכיבות את שרשרת הפצת הסמים המסוכנים פוגעת פגיעה ממשית בבריאותה של החברה ובציבור בכללותו. עבירות המבוצעות בחלקיה השונים של השרשרת מביאות להפצתו של סם מסוכן, ומגבירות את הנזקים הנלווים לשימוש בסמים. בכלל זאת גורמים מעשים אלו לפגיעה בערכים חברתיים אחרים, שכן משתמשים בסמים מבצעים עבירות אחרות כדי לממן את צריכתם.

זה מכבר קבע בית המשפט העליון כי:

"נגע הסמים אוכל באוכלוסייה שלנו בכל פה, והחברה הכריזה עליו מלחמת חורמה ומצפה שהעונשים שיגזרו על ידי בתי המשפט בשל עבירות סמים ישתלבו במאבק הכולל להדברת הנגע. עונש הולם למחזיקי סמים שלא לשימוש עצמי קרי: למשולבים במערך ההפצה - מכוון לקבוע בהכרת הכל את החומרה היתירה שאנו מייחסים להפצת הסמים, ולהרתיע עבריינים בכוח מלשלוח ידם בפעילות ההפצה. שתי תכליות מרכזיות אלו ניתן להשיג רק על ידי הטלת עונשים חמורים..."
(ע"פ 966/94 אמזלג נ' מדינת ישראל 10/12/1995)

7. על מנת לעמוד על מידת הפגיעה של מעשה עבירת הסם בערכים החברתיים המוגנים, יש לבחון, בין היתר, את כמות הסם בו בוצעה העבירה. כפי שקבע בית המשפט העליון:

"הענקת משקל למשקל הסם אינה בגדר שיקול זר או לא רלוונטי ... יוזכר כי החזקה שהסם אינו נועד לצריכה עצמית חלה כאשר מדובר בכמות סם של 0.3 גרם. נתון זה מהווה אינדיקציה למשמעות הכמות. בהקשר זה יש לזכור כי עבירות הסם שלא לשימוש עצמי, לרבות ייבוא, מכוערות הן בהיותן דומות לשילוח אש בשדה קוצים. לצערנו הנגע מגיע לכל פינה בחברה. אמת מידה זו של ההרס הטמון בסם מלמדת כי כמות קיצונית כזו של סם פוגעת בצורה קשה יותר באינטרס הציבורי. לכל גרם נוסף יש כתובת..."
(ע"פ 5741/11 סוארכה נ' מדינת ישראל 20/1/2013)

כאמור, הנאשם החזיק הרואין במשקל של 92.724 גרם נטו. מדובר בכמות העולה יותר מאשר פי 300 (!) על הכמות המרבית לגביה לא חלה חזקה כי היא משמשת שלא לצריכה עצמית.

עוד יש לבחון את טיבו, או סוגו, של הסם בו בוצעה העבירה. אף כי סחר בכל סם מסוכן פוגע פגיעה ממשית בערכים החברתיים המוגנים, הרי שמידת הפגיעה הולכת וגוברת ככל שמדובר בסמים קשים יותר (השוו: ע"פ 1654/16 שרר נ' מדינת ישראל 27/2/2017, בפסקה 9 לפסה"ד).

הנאשם החזיק סם קשה מסוג הרואין, הידוע בכינויו "המוות הלבן" (ראו לדוגמא: ע"פ 1653/98 אלחסוב נ' מדינת ישראל 14/9/1999).

הנאשם אשר החזיק סם קשה ומסוכן, בכמות גדולה, כאשר הוא מחולק לאריזות רבות, פגע פגיעה ניכרת בערכים החברתיים המוגנים הנ"ל.

8. כאמור לעיל, הנאשם פנה לכתומה וביקש ממנו להסיעו ללוד, על מנת לאסוף סמים מסוכנים. עובדה זו מלמדת בבירור על כך שהוא פעל לאחר תכנון מראש, ולא באופן ספונטני או אקראי.

הנאשם הוא מבצע העבירה העיקרי. הוא זה שיזם את מעשה העבירה, הוא שירד מרכבו של כתומה בהגיעם ללוד, הוא שהחזיק בעצמו את הסם והוא שהשליכו מהרכב בעת שהגיעו השוטרים לרכב.

על הנזקים שהיו צפויים להיגרם מביצוע העבירה עמדנו לעיל. בפועל, לא נגרמו נזקים כתוצאה ממעשיו של הנאשם. אולם הנזקים לא נמנעו בשל חרטתו של הנאשם, אלא בשל כך שהמטרה חשפה את ביצוע העבירה, ועלה בידה לתפוס את הסם עוד במהלך נסיעתו של הנאשם חזרה לירושלים.

אינני מתעלם מטענת ההגנה בדבר התעללות מינית בנאשם בהיותו ילד צעיר. אולם, אני מתקשה להכיר בטענה זו כסיבה שהביאה את הנאשם לבצע את העבירה. ראשית, מדובר בטענה שעלתה לראשונה לפני קצינת המבחן, מבלי שהונחה תשתית כלשהי לביסוסה (השוו: רע"פ 1670/16 עוידה נ' מדינת ישראל 6/3/2016). שנית, לא הובהר כראוי מדוע יש לראות בהתעללות הנטענת כסיבה לביצוע העבירה. כזכור, הנאשם טען לפני קצינת המבחן כי הוא אינו מכור לסמים וכי הוא יכול להימנע מלעשות בהם שימוש בכוחות עצמו. ואמנם, הוא מסר לקצינת המבחן שביצע את העבירה על רקע קשייו לשאת באחריות המוטלת עליו כלפי משפחתו, ולא לצורך מימון סמים אותם הוא צורך. מכל מקום, חלפו כמעט 40 שנה מאז האירוע הנטען. לא ניתן להישען על אירוע מהעבר הרחוק כדי להצדיק התנהלות עבריינית חוזרת ונשנית במשך שנים ארוכות. יש לזכור כי במהלך השנים נקרו בדרכו של הנאשם הזדמנויות לא מעטות להשתלב בטיפול ולחזור לדרך המלך. גם במסגרת ההליך הנוכחי בחן שירות המבחן אפשרות לשלב את הנאשם בטיפול. אולם, הנאשם נמנע מלעשות כן, וטעמיו עמו. מחדליו החוזרים של הנאשם מגלגלים לפתחו בלבד את האחריות לעבירות המבוצעות על ידו.

9. על מדיניות הענישה הנהוגה מוטלים בגין מעשה עבירה מסוג זה שביצע הנאשם עונשי מאסר משמעותיים.

כך, בע"פ 9910/17 גריפולינה נ' מדינת ישראל 3/5/2018 נדון עניינם של מערערים אשר החזיקו בדירתם סמים שלא לצריכה עצמית. בנוגע למערערת, שהחזיקה הרואין במשקל של 40.15 גרם וחשיש במשקל 54.87 גרם, נקבע מתחם ענישה שנע בין 24 חודשי מאסר לבין 48 חודשי מאסר. ביחס למערער, שהחזיק 21.751

גרם קוקאין ו-3.26 גרם חשיש, נקבע מתחם ענישה שנע בין 15 חודשי מאסר לבין 36 חודשי מאסר. על שני המערערים הוטלו 24 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים, ופסילת רישיון נהיגה. ערעורם של השניים נדחה.

בע"פ 10173/16 **מדינת ישראל נ' טאהא** 14/2/2017 נדחה ערעור המדינה על גזר דין של 20 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים שהוטלו על מי שהחזיק בתא המטען של הקטנוע בו נהג קוקאין במשקל 302.42 גרם מחולק ל- 38 אריזות. באותו עניין נקבע מתחם ענישה שנע בין 18 לבין 36 חודשי מאסר בפועל.

ברע"פ 5354/12 **קובר נ' מדינת ישראל** 12/7/2012 נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שנידון ל-14 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס בסך של 4,000 ₪ ופסילת רישיון נהיגה, בגין החזקה של קוקאין מחולק לשתי מנות במשקל כולל של 37.96 גרם נטו.

בע"פ (מרכז) 28435-02-13 **אל עביד נ' מדינת ישראל** 26/5/2013 נדחה ערעור שהוגש על עונש של 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופסילת רישיון נהיגה שהוטל על מי שהחזיק הרואין במשקל של 33.10 גרם, 8 שנים קודם פסק הדין בערעור. באותו מקרה נקבע על ידי בית משפט השלום מתחם ענישה שנע בין 10 ל-24 חודשי מאסר בפועל.

בעפ"ג (י-ם) 50675-12-16 **ברוכיאן נ' מדינת ישראל** 24/12/2017 נדון ערעור שהגיש נאשם עליו הושטו 10 חודשי מאסר בפועל, לאחר שהחזיק בכיס מכנסיו סם מסוכן מסוג הרואין במשקל 29.9 גרם נטו, תוך חריגה ממתחם הענישה שהועמד על 12 - 30 חודשי מאסר בפועל. ערעורו נדחה, תוך שבית המשפט המחוזי קובע כי **"מתחם הענישה יכול להיות בעל מנעד רחב יותר, הן ברף התחתון והן ברף העליון"**. בקשת רשות ערעור שהוגשה על פסק דינו של בית המשפט המחוזי נדחתה (רע"פ 483/18 **ברוכיאן נ' מדינת ישראל** 14/2/2018).

10. לאור כל האמור, בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כמפורט לעיל, נראה לי כי מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם נע בין 20 חודשי מאסר בפועל, לבין 40 חודשי מאסר בפועל.

11. לצורך קביעת העונש המתאים לנאשם בתוך מתחם הענישה הנ"ל יש להביא בחשבון, לטובתו של הנאשם, את הפגיעה שתיגרם לו ולמשפחתו, מטבע הדברים, כתוצאה מהרשעתו והעונש שיוטל עליו, את הודאתו, שניתנה בשלב מוקדם של ההליכים, ואשר חסכה מזמנם של העדים המפורטים בכתב האישום, זמנם של הצדדים ומשאבי המערכת, את האחריות שנטל על מעשיו ואת נסיבותיו האישיות המפורטות בתסקיר.

לחובתו של הנאשם עומד עברו הפלילי המכביד. לנאשם לא פחות מ- 25 הרשעות קודמות אותן צבר החל משנת 1989, בעבירות רבות ומגוונות, בהן עבירות רכוש, בריחה ממעצר וממשמורת חוקית, סמים, רכב ועוד. על הנאשם הוטלו עונשי מאסר רבים, לתקופה מצטברת העולה על 13 שנה. כל האמור הרתיע את הנאשם

מלשוב ולהפר את החוק ולבצע עבירה חמורה. הזלזול המתמשך של הנאשם בערכי החברה וחתימתו המתמדת תחת יסודות סמכותו של החוק מלמדים באופן ברור על אופיו העברייני ועל אישיותו פורעת החוק. יחד עם זאת, 6 השנים שחלפו מאז הרשעתו האחרונה של הנאשם מקהות במידה מסוימת מחומרת הדברים.

לאור כל האמור, אני סבור כי העונש המתאים לנאשם מצוי בחלקו העליון של מתחם העונש ההולם.

12. אני דן אפוא את הנאשם לעונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל למשך 34 חודשים, החל מיום מעצרו (1/7/2018).
- ב. מאסר למשך 12 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, אם יעבור עבירת סמים מסוג פשע.
- ג. מאסר למשך 3 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, אם יעבור עבירת סמים מסוג עוון.
- ד. קנס בסך 3,000 ₪, או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-3 תשלומים מיום 10/2/2019. אולם, אם איזה מהתשלומים לא יבוצע במלואו או במועדו, תעמוד מלוא היתרה לתשלום מידי.

13. הסם יושמד.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ח' שבט תשע"ט, 14 ינואר 2019.